

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **D. V.** vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3 T/102/2006, na neverejnom zasadnutí konanom sa dňa 23. septembra 2008 v Bratislave, o dovolaní obvineného **D. V.** proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 1 To 15./2008-1040 zo dňa 28.februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného **D. V.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 3 T/102/2006-1005 zo dňa 20. decembra 2007 bol obvinený **D. V.** uznaný za vinného z trestného činu vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zákon) a z trestného činu zanedbania povinnej výživy § 213 ods. 1, Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

obvinený **D. V.** a **J. P.**

dňa 9. decembra 2005 v čase približne od 20.00 hod. do 22.00 hod. v Ž. na ul. T. X., v byte č. X., na X. poschodí pod vplyvom alkoholu s extrémne vysokou mierou brutality po predchádzajúcej hádke fyzicky napadli ťažko opitého užívateľa bytu **P. S.** ležiaceho v posteli, ktorého udierali päšťami po hlave a iných častiach tela, obaja ho kopali nohami do všetkých častí tela vrátane hlavy, na podlahe na neho ešte skákali, **J. P.** ho udieral do hlavy a ostatných

častí tela drevenou nohou od stola, pričom popísané intenzívne útoky vyvíjali v postupných opakovaných viacnásobných časových intervaloch spôsobiac mu smrteľné zranenie – poúrazový opuch mozgu pri vnútro lebkovom poranení, prekrvácaní mäkkej pleny mozgu, pomliaždení mozgu, zakrvácaní do vnútro lebkového systému mozgu a do podlebnicového priestoru, následkom ktorých zomrel okolo polnoci z 9. na 10. decembra 2005, navyiac utrpel poranenia orgánov a mäkkých štruktúr krku so zlomeninou štítnej chrupavky a jazytky, zlomeniny rebier, prekvácanie bránice a zakrvácanie do podhrudničnej dutiny a mnohopočetné podkožné krvné výrony, odreniny, tržné a tržnozmliaždené rany na hlave, krku, trupe, horných a dolných končatinách,

a obvinený D. V.

v období od júna 2004 do 23. júna 2005 si neplnil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú dcéru E. O., nar. X.. D. X. napriek tomu, že ho k tomu zaviazal Okresný súd v Žiline rozsudkom číslo 18C/487/98 zo dňa 15. januára 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4. marca 2003 vo výške 500 Sk mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. O., za uvedené obdobie jej náhradné výživné poskytoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, čím mu za obdobie uvedených 13 mesiacov vznikol dlh na výživnom vo výške 6500 Sk, zvýšený o zákonnú penalizáciu.

Za to bol obvinenému D. V. podľa § 219 ods. 2, s použitím § 35 ods. 2 a § 29 ods.1 Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov, na výkon trestu odňatia slobody bol obvinený podľa § 39a ods. 3, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny a súčasne bol obvinenému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z., uložený ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Žilina podali obvinený D. V., obvinený J. P. ako aj krajský prokurátor v Žiline v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Žiline o odvolaniach obvinených a krajského prokurátora rozhodol rozsudkom č.k. 1 To/15./2008-1040 zo dňa 28. februára 2008 tak, že odvolania obvinených podľa § 319 Tr. por. zamietol a podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej len Tr. por.) na základe odvolania prokurátora zrušil odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa v časti vo výroku o treste a o ochrannom dohľade u obidvoch obvinených.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací na základe § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obvineného D. V. a podľa § 219 ods. 2, s použitím § 29 ods. 1, ods. 2, § 35 ods. 2 Tr. zákona uložil obvinenému D. V. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 rokov. Na výkon trestu odňatia slobody bol vyššie uvedený obvinený odvolacím súdom podľa § 39a ods. 3, Tr. zákona zaradený do III. nápravnovýchovnej skupiny, ďalej bol obvinenému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z., uložený ochranný dohľad na dobu 2 rokov s povinnosťou podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona účinného od 1. januára 2006, jedenkrát v týždni sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený založil na dovolacích dôvodoch uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom požití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. c/ Tr. por. t.j., že zásadne bolo porušené právo obvineného na obhajobu, obvinený nachádzal v tom, že v trestnom konaní mu bola prv ustanovená obhajkyňa JUDr. A. Š., ktorá podľa obvineného obhajobu nevykonávala dostatočne, a preto proti vykonávaniu obhajoby JUDr. Š. podal sťažnosť. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený nachádza aj v tom, že tým, že súd pripustil, aby sa novo ustanovený obhajca JUDr. C. nechal substitučne zastupovať na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa konanom sa dňa 11. júna 2007 (vytýčenom za účelom vyhlásenia rozsudku) obhajcom spoluobvineného P., čím došlo k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, pretože obvineného na hlavnom pojednávaní konanom sa dňa 11. júna 2007 zastupoval obhajca u ktorého nastal konflikt záujmov.

Pokiaľ ide o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písmeno g/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, obvinený neoznačil ktorý konkrétny dôkaz mal byť údajne vykonaný nezákonným spôsobom a v čom mala spočívať nezákonnosť spôsobu vykonania, len uviedol, že je toho názoru, že je potrebné doplniť znalecké dokazovanie znalcami MUDr. L. J.

a MUDr. S. z toho dôvodu, že príčina smrti poškodeného P. S. nie je stanovená maximálnou hranicou a znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obvineného D. V. uvádza bližšie nešpecifikované nesprávne závery.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, obvinený vo vzťahu k trestnému činu vraždy nachádza jednak v tom, že obvinený považuje skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete vzťahujúcej sa k trestnému činu vraždy za nesprávne, pričom obsiahlym spôsobom namietal správnosť a úplnosť skutkových zistení trestného činu vraždy vychádzajúc z vlastného hodnotenia vykonaných dôkazov. Naplnenie dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku obvinený nachádza aj v tom, že mu nebolo preukázané úmyselné zavinenie na spáchaní trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva a ani nepochybne nevyplýva z výpovedí svedkov a záverov znalcov.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pokiaľ ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy obvinený nachádza v tom, že v dôsledku toho, že nemal vedomosť o tom, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline (ďalej len ÚPSVR) vyplácal matke maloletej E. O. náhradné výživné, a preto nemohol ani sumu náhradného výživného uhradiť ÚPSVR. Tým podľa obvineného nebola naplnená skutková podstata trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods.1 Tr. zákona.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody dovolateľ zastúpený svojim obhajcom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) ako dovolací súd vyslovil porušenie zákona odsudzujúcimi rozsudkami súdov prvého a druhého stupňa, tieto rozsudky zrušil vo výroku o vine a treste ako aj rozhodnutia nadväzujúce na zrušené rozhodnutia a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby trestnú vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V priebehu dovolacieho konania obvinený D. V. Najvyššiemu súdu zaslal podanie osobne ním napísané dňa 9. mája 2008 a označené ako „dovolanie – osobné doplnenie“ na obsah ktorého, ako aj ďalších následných podaní obvineného, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd neprihliadal, pretože ak podľa ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., dovolanie môže obvinený podať len prostredníctvom svojho obhajcu,

tak potom aj doplniť dovolanie môže obvinený len prostredníctvom svojho obhajcu (argumentum ad maiori a minus).

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Žiliny, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolanie obvineného považuje za nedôvodné a postrádajúce oporu v zákone.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a rovnako zistil, obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písmeno i/ Tr. por. je daný vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom aplikovaní iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat' právne resp. hmotnoprávne vady ale nie je možné účinne namietat' vady skutkové t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne alebo neúplne. Prostredníctvom dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je prípustné namietat' že skutok, tak ako bol v pôvodnom konaní zistený, bol nesprávne súdmi prvého a druhého stupňa kvalifikovaný ako určitý trestný čin, napriek tomu, že išlo iný trestný čin alebo, že sa vôbec nejednalo o trestný čin. Dovolací dôvod spočívajúci v namietaní nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, je koncipovaný tak, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu, nie je možné namietat' správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania, hodnotenia dôkazov a správnosť a úplnosť zistenia skutku v prechádzajúcom konaní. Najvyšší súd ako súd dovolací nie je preto oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku súdmi prvého a druhého stupňa, naopak je povinný vychádzať z tohto zistenia skutku a až v nadväznosti na zistenie skutku súdmi prvého a druhého stupňa zvažovať právne posúdenie skutku. Z vyššie uvedeného okrem iného vyplýva, že dovolací súd v rámci

dovolacieho konania uskutočňovaného podľa § 368 a nasl. Tr. por., musí vychádzať zo skutkového stavu, tak ako bol skutok zistený v priebehu trestného konania a vyjadrený predovšetkým v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Námietky obvineného ktorými namietal, že nemal motív na úmyselné usmrtenie poškodeného, že nespáchal trestný čin vraždy tak ako je uvedené príslušnej skutkovej vete, že nevedol voči poškodenému útoky takej intenzity, že by v ich dôsledku poškodený zomrel, že malo údajne dôjsť k ďalším útokom na poškodeného po opustení miesta činu obvineným, že nebola vykonaná konfrontácia, že nebola vykonaná rekonštrukcia činu, že znalecké dokazovanie nebolo vykonané v dostatočnom rozsahu, sú takými námietkami ktorými obvinený napádal resp. popieral správnosť a úplnosť zistenia skutku. Ako z vyššie uvedeného vyplýva dovolací súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku, a preto týmito námietkami obvinený zjavne nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno i./ Tr. por.

Obvinený v ďalšej časti svojho dovolania namietal právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona, pričom podľa obvineného tento skutok by mal byť pre nedostatok jeho úmyselného zavinenia právne kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona, resp. pre nedostatok jednoznačných dôkazov preukazujúcich úmyselné spáchanie skutku, by mal byť oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako spomenutý trestný čin.

Podľa § 219 ods. 1 Tr. Zákona, kto iného úmyselne usmrť, potresce sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov. Podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona, výnimočným trestom sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 obzvlášť surovým alebo trýznivým spôsobom.

Trestná zodpovednosť páchatel'a vyššie uvedeného trestného činu vraždy spáchanej obzvlášť surovým alebo trýznivým spôsobom je daná vtedy, ak páchatel' úmyselným konaním prípadne opomenutím konania privedie obzvlášť surovým alebo trýznivým spôsobom smrť inej osoby. Úmysel páchatel'a spôsobiť smrť poškodeného ako následok určitého konania, prípadne opomenutia konania, možno vyvodiť nielen z prípadného priznania páchatel'a ale aj zo všetkých konkrétnych okolností za ktorých bol trestný čin spáchaný, z intenzity útoku, zo spôsobu a predmetu útoku, z povahy zbrane ktorá bola použitá proti telesnej

integrite. Podľa skutkových zistení obvinený spolu s spolupáchateľom P. opakovane s extrémne vysokou mierou brutality vo viacnásobných časových intervaloch, uskutočnili intenzívne útoky na poškodeného, kopancami, údermi päšťou, skákaním po poškodenom, obvinený P. údermi drevenou nohou od stola. Vysoká miera brutality a opakované dobíjanie poškodeného intenzívnymi útokmi proti hlave, trupu päšťami, kopancami, skákaním po poškodenom, drevenou nohou od stola sú takým konaním, ktoré súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali ako úmyselné konanie obvinených, pretože nie je ani logické ani racionálne očakávať, že by po takto uskutočnených intenzívnych a opakovaných útokoch proti centrálnym základným životným funkciám poškodeného nastal iný následok ako smrť poškodeného. Podľa skutkových zistení príčinou smrti poškodeného bol postupný opuch mozgu a túto príčinu smrti spôsobili svojím brutálne násilným a opakovaným konaním obvinený D. V. a J. P.. S ohľadom na vyššie uvedené je na mieste bez akýchkoľvek pochyb konštatovať, že súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali konanie obvineného ako úmyselný trestný čin vraždy spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 219 ods. 2 Tr. Zákona, pretože subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu (úmyselné zavinenie) bolo konaním obvinených naplnená.

Obvinený ďalej namietal právnu kvalifikáciu skutku súdmi prvej a druhej inštancie kvalifikovaného ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. Zákona, pričom podľa obvineného tým, že nevedel o tom, že matka jeho maloletej dcéry poberá náhradné výživné nemohol ani sumu 7000 Sk, ktorú vyplatil k rukám matky, zaplatiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, čím podľa obvineného nebola naplnená skutková podstata trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona je ochrana zákonného nároku maloletého dieťaťa na poskytovanie vyživovacej povinnosti. Trestný čin zanedbania povinnej výživy môže páchatel' spáchať tak úmyselne ako aj z nedbanlivosti. Súdy prvého a druhého stupňa správne kvalifikovali nekonanie obvineného, ktorý si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére a túto povinnosť si neplnil resp. začal si ju čiastočne plniť až 22. júla 2005 teda v čase, keď už matke bolo poskytované náhradné výživné podľa zákona č. 452/2004 Z.z. tým, že uhradil sumu 3000 Sk a neskôr sumu 2000 Sk, 1000 Sk a 1000 Sk, ako trestný čin zanedbania povinnej výživy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že nie je pravdou, že obvinený si nebol vedomý skutočnosti poskytovania náhradného výživného ÚPSVR, nakoľko z obsahu vyšetrovacieho spisu

nepochybne vyplýva, že obvinený si musel byť minimálne po osobnom preštudovaní si celého vyšetrovacieho spisu dňa 17. júla 2006 vedomý tejto skutočnosti, pretože skutočnosť vyplácania náhradného výživného ÚPSVR je uvádzaná na viacerých listoch vyšetrovacieho spisu (napr. č. I. 511, 512, 525). Skutočnosť, že matke maloletej dcéry je vyplácané náhradné výživné bola rovnako jasne a zrozumiteľne uvedená v skutkovej vete zrušeného rozsudku súdu prvého stupňa č.k. 3 T/102/2006-820 zo dňa 11. júna 2007. Z tejto skutočnosti, teda, že matke maloletej dcéry je vyplácané náhradné výživné ÚPSVR, obvinený D. V. nevyvodil počas celého prípravného konania ako aj konania pred súdom prvého stupňa adekvátne závery a neuhradil sumu výživného ÚPSVR, ktorú na miesto obvineného uhradil matke ÚPSVR. Zároveň je žiaduce zdôrazniť, že podľa § 9 ods. 4. zákona č. 452/2004 Z.z. poskytnutím náhradného výživného nárok oprávnenej osoby (matky) na výživné prechádza na štát, a to do výšky poskytnutého náhradného výživného, čo má ten praktický dôsledok, že obvinený nemôže v prípade ak ÚPSVR poskytol matke náhradné výživné, plnením matke s účinkami splnenia dlhu uhradiť zmeškané výživné pokryté náhradným výživným. Tejto úprave obsiahnutej v zákone č. 452/2004 Z.z., zodpovedá aj úprava účinnej ľútosti podľa § 214 ods. 2 Tr. zákona, ktorá pre zánik trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy v prípade ak ÚPSVR poskytol náhradné výživné, vyžaduje okrem iného aj splnenie podmienky, aby páchatel' ÚPSVR uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Obvinený teda plnením matke v čase, keď už matke spoločného dieťaťa bolo poskytované náhradné výživné, nenaplnil podmienky účinnej ľútosti podľa § 214 ods. 2 Tr. Zákona, pretože neplnil aj tomu kto náhradné výživné poskytol t.j. ÚPSVR. S ohľadom na vyššie uvedené je na mieste konštatovať, že sudy prvého a druhého stupňa správne kvalifikovali nekonanie obvineného ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. Zákona, pretože obvinený naplnil všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu a ani nenaplnil podmienky účinnej ľútosti podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona. Na základe vyššie uvedeného obvineným namietané naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por., nie je opodstatnené.

Otázkou, či bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t.j., že malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, sa dovolací súd ani po vecnej stránke nezaoberal, pretože obvinený nenaplnil formálnu procesnú podmienku uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu vyplývajúcu z § 371 ods. 3 Tr. por. t.j. zásadné porušenie práva na obhajobu obvinený D. V. nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. S ohľadom na námietku obvineného, že ho na hlavnom pojednávaní

konanom sa dňa 11. júna 2007 pred súdom prvého stupňa zastupoval obhajca, u ktorého nastal konflikt záujmov, dovolací súd dodáva, že toto zásadné porušenie práva na obhajobu bolo jedným z viacerých dôvodov pre ktorý odvolací súd neskôr zrušil rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 3 T/102/2006 – 820 zo dňa 11. júna 2007 a vrátil trestnú vec tomuto súdu, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal, čím došlo k náprave dôsledkov vyššie uvedeného porušenia práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písmeno g/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd rovnako konštatuje, že tento dovolací dôvod nie je rovnako naplnený. Tvrdeniam obvineného, že je potrebné doplniť dokazovanie znalcami z odboru psychiatrie a súdneho lekárstva, sú opätovne len námietkami napadajúcimi správnosť a úplnosť zistenia skutku, pričom dovolací súd správnosť a úplnosť zistenia skutku podľa § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por., nemôže ani skúmať a ani meniť.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd ako dovolací súd dospel k záveru, že prostredníctvom jednotlivých namietaných chýb nebol naplnený čo i len jeden z viacerých uplatnených dovolacích dôvodov, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolanie obvineného D. V. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e: Proti rozhodnutiu o dovolaní nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 23.septembra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková